

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. והבשר אשר יגע בכל
טמא לא יאכל בשר ישרף
והבשר כל טהור יאכל
בשר: ויקרא י"ט
2. מכל האכל אשר יאכל
אשר יבוא עליו מים וטמא
וקל משקה אשר ישתה
בכל כלי יטמא:
ויקרא י"א לד
3. אך מעין וכוזר מקה מים
ידעה טהור ונגע בגבלתם
ויטמא: ויקרא י"א לו
4. רק הדם לא יאכלו על
הארץ השפכו כמים:
דברים י"ז טז

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה ספק משקה
וכי כגון היה מהל צדו:

מוסף רש"י

[illegible]

דבינו חנאל

[illegible]

אור לארבעה עשר

י"ס טהור. כשנולד ספק
בשט רגלו במשקין טהורין
בטמא שנולד לו ספק טומאה
היוצא עלמנו טמאין דאוריית'

(ב) *ספק משקין ליטמא
מהור דברי ר"מ וכן
כדבריו רבי יהודה או
ור"ש אומרים לאוכלי
וסבר רבי אלעזר מש
בעולם והתניא (ג) ר"י

למשקן כל עיקר תרש
בן יועזר איש ציריה ש
משקן בית מטבחיא
דאמר דכן מלמא
טומאת עצמן יש להן
דכן ממש מאי איכא
ציתקן אדאם והא כרב
והא וכן קתי קשיא
ממש ושמואל אמר
אחרים אבל טומאת
דכן ממש קשר טומ
גורו רבנן במשקן
מטבחיא אלא גזר ושם
טומאת אחרים
קשר טומאת משקן
אחרים דרבנן וכי גזרו
במשקן בית מטבחיא
רבנן למצווי אחרים
להא "ל רב הונא בר
לקמיא דרב פפא רמי
דכן ממש טומאת
עצמן יש להן קרי
יגט בכל מלא לא

בר' דרב אידי מירי
לא איקרי טמא האי
כלי יטמא מאי יטמ
האוכל אשר יאכל וג
בתלושין משום דאח
משום דקיימי בדוכתי
ובור מקוה מים 'יהיה
'והאמר ר' יוסי בר'
שאין מכשירין תירמא
קדרשים שאנו מכשיר

שבעתמין: **דער**. דאן לזן
ומו אל קמנא דין שחאט
דין שאין מקלנין טומאה
דאן דא לעמרה לרי אלטו
גמיה לתרוי דהאי און טומא
ר לעמא אחריס קאמער: אל
מר: **אדער**. הא דקאמער ר
והא דכרברי דנשי קאמ
אפילו לעומאח ענמן ד
ומא אחריס דרנן וי גור
מאמאמאמאמאמאמאמא
אשר יצא עכל מלך מחד
דבוח עמנו ספול וי
לא קרין ציה הכשר אשר
אל לא אשר בחושי דרש
ועמא ויבא דלא דעמא י
אשר יצא עכל מלך מחד
היינו משקן תלושין: **דא**
וואל ומחזירי יטור לא ט
שניי אל אשאר משקן ל
שקליה ממשקן ציה מש
רמנא אפקיה דלא ינש
מחזירי אל אשאר מחד

פרק ראשון פסחים

קשה במה חולקין כיון דר' יוסף אליהו דרבי עקיבא אומר ובי איתו מודה ר' מאיר דלר' עקיבא משקטן טעמא אחרים דלדוריימא הא ר' עקיבא דריש בזהדי טעמא וטעמא בזהדי דבו כיוס דרש ר' עקיבא (א ומ' ה"ב יוספ מירובלס דסבירא לי' לר' מאיר דטעמא דכמיני גבי

משקן היינו הכשר ומסקה למקבל
טומאה נפקא ליה מדרש ר' עקיבא
גבי חולין יעמאל דמי עושה שלישי
ובחולין לבני און אכול ממנו
אכול שלישי ע"כ היינו משקן:
בשלמא שטמא דאמר דבן
שטמא אחרים.
אע"ג דבני אלוהי האמר אין לנו

עומאה כל עיקר היינו משום דקא
במ"כ אמלימיה דר' שמעון דאמר
לאכולין עמא כללם טעור:
חד בתלפושין וחד במחבורין.
והא דכתיב (ויקרא יא) וי
יומן מים על זרע הא אמרינן בפ"ב
דחולין (ד' טז) וסא דחד כמת וחד
בשר וזכרי וימין דגלי לן קרל כחד
מנייהו דלחין חילוק בין תלפושין ופין
מחבורים ה"ל חילוק ומוחזרים פין
ריב"א דכשעת חיצון נדבוק כחולב
והעלה האוכל מן המים אבל אם
נגע בעורו כמיס אינו מוכשר דמן
במסכת מביאין (פ"ד מ"ו) גנו
במעט נדה מדיחחו והוא טעור
העלתו כל שהוא מן המים עמא:
תירגמא אדם. בפ"ב דחולין
(דף ק"ג) פריך קאמר בי"ד
שעורא והא משקי קאמר בי"ד
דמשע ב' משקין והכא לא חייס
אהאי פירכא משום דמני לגטיי מאי
משקי משקא דעלמא כדלמך (קדושין
ד' ס"ד) צוגרות דעלמא והתם פריך
משום דנחת ליה שעורא אחריתא:
סד

היה ארבעי בקדש מתקף לה רב אשי רביעי בקדש יקרי טמא קשיא ת"ש יוכל משקה אשר ישתה בכל הכשיר הכשיר מרישא דקרא שמעת ליה מכל חד בתלושין וחד ב"מחוברין וצריכי דאי אשמעינן ובניהו אבל מחוברין אימא לא ואי תנא מחוברין וחיובי אבל תלושין אימא לא צריכי ת"ש יאך מעין שזור מאי יהיה שזור מוטומאחו ותלושין מו מבשירין תנינא ימשקין בית מטבחיא לא דיין שהן דכן אלא על דם דאמר ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן ^אהמנין לדם נא' ^בעל הארץ תשפכו כמים דם שנשפך כמים מכשיר

ומהא מן התורה כל עיקר ואפילו לעומתה עמלן: **שְׁרֵי הַעִיד יוֹסֵף**
וְיֹשֶׁר לְאִתְּלָהּ: וְעַל מִשְׁקָה בֵּית מַעֲבָדִים דָּבָן. על משקין של בית
לעמלם טומאת משקין דרבנן ובהם כל גזרו משום הפסד קדשים דלא
יִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶן טומאה לשמולל דאמר האי דבן יוסף בן יועזר דבן מלמלא
נמשקין דקאמר רבי אלעזר לעמלם אחרים קאמר דהא מעדות דיוסף
לְרֹכֵב דֹּאֲמֵר דָּבָן מַמֵּשׁ. קאמר יוסף בן יועזר דאמר טומאת עמלן
לעזור דבריו דרבי מתיא לעמלם אחרים טורח דרבי מאיר קאי אבל
יועזר הא קני קטאי. דנשיח כלומר דכדוריו לשון דברים רבים
וְשִׁמּוּל אִמֵּר בֵּן קִסְבֵּר. יוסף בן יועזר טומאת משקין דאורייתא
בגין לעמלם אחרים נמשקין בעמלם אבל משקין בית מעבדים לא גזר
והוא מנו דבגין נמשקיה: **קִרְיָא כֶּאֱן וְהִכְסֵּר אֲשֶׁר יַעֲקֹב.** ויהי דמשקין
ביומן דאמר משקין מעמלן מלמלא אפילו לעמלן כשר קודם הנוגע בכן
אומר קודם: **רְבִיעִי בְּקוֹדֶשׁ לֹא אִיקְרִי טַמֵּא.** ומקרי הוא דמיסין כל ציה
נגע בכל טמא: **ה"ש וְכֵן מִשְׁקָה אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה כו'.** דקא משתעי בכלי
אילכו וגוי' וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא וגוי' וקס"ד דהי קאמר
א יטמא מיהו טומאת עמלן מיהא מיטמו: **מֵאִי יִטְמֵא בִּכְסֵּר.** והכי
כש עליו כל המשקה אשר ישתה בכל כלי הי הכסר ויטמא והואיל
וְכִינֵהוּ. והואיל ומלמן גילה דעתו שהוא לר'ך להם וזהו חשיבתן:
ומה לא מלושין מקבלין טומאה וקשיא לרבי: **יֵהִי עֶשְׂרֵי מַעֲוָאֲתָם.**
אחל וטבל לא שאזנין לא מטהרין ליה: **וְתוֹלְשִׁין מִי מַכְשֵׁרֵי.** אמר
טומאה דתולשו תלושין ניהו: **אֵלֶּה שְׁלִין מַכְשֵׁרֵי.** אלמא הכסר
א דלא ליכשרו: **רִיבָנָא.** להא דקמי' אין מכשירין ארס דמשקה
דבריי חיוב: **שְׁנַשְׁכַּר כְּמִים.** דס מולין שאין חשין לקבלו בכלי
ומנחם ואינו נשכר לאיבוד כמים אינו מכשיר דלא איתקש למים:

87

87

עין משפט
ור מצות

קיד א מ"י פ"ד מהל' אבות העומתה הלכה
:1
קב"ו ב ג ד מ"י פ"י מהלכות טומאת אוכלין הלכה טז:
קב"ז ה מ"י פ"א מהל' פסולי המוקדשין הלכה טז וס"ו מהל' טומאת אוכלין הל' טז:

דבינו חננאל (המשד)

[illegible][illegible]

אין ממשיר.